

ELS AUCELLS DEL TREC-SALOBRRAR

Aquest quadern ofereix una petita informació sobre els aucells que es poden observar amb més freqüència a l'àrea natural del Trenc-Salobrar de Campos. Cada auccell està identificat pel nom popular més comú a Mallorca i pel seu nom científic. S'han agrupat en famílies (*rapinyaires, cames llargues, ànners, corbs marins, limícoles, gavines i altres*) sempre que hi ha hagut més d'una espècie de la mateixa, aquelles que només tenen un representant s'han agrupat a l'apartat *altres* (. xàtxero groc i abellerol).

De cada espècie es dona informació sobre la seva identificació, molt senzilla, ja que pot variar segons sigui jove-adult, mascle-femella, la seva alimentació, el seu hàbitat i la nidificació, especificant si l'auccell nidifica a les Illes Balears.

RAPINYAIRES

Es el nom que es dona als aucells de presa, com els falcons, àguiles, voltors,...

Algunes d'aquestes aus tenen una alimentació especialitzada, però la majoria s'alimenten del primer que troben (altres animals joves, vells o ferits). Alguns com el voltor s'alimenten dels restes d'animals morts.

ÀGUILA PEIXETERA (*Pandion haliaetus*)

Identificació: 50-58 cm. Espècie única al seu gènere. Rapinyaire que menja bàsicament peixos, amb ales llargues estretes i sovint

corbades i potents. Les potes llargues escamoses sense plomes amb dits més aviat curts, però forts i ben armats, oposables dos a dos (i no un a tres, com és usual a altres rapinyaires) que constitueixen un arma eficaç per a la pesca. Té el damunt marró i el davall blanc.

Alimentació: peixos.

Hàbitat: Aprop de l'aigua, llacs, grans rius o costes marines.

Nidificació: A les Illes Balears es reproduïx només a Mallorca, Menorca i Cabrera, essent sedentària, escassa i localitzada; també es presenta en petit nombre com a hivernant i migrant. Visita tant localitats marítimes com interiors (S'Albufera, L'Albufereta, Es Salobrar, embassaments de la Serra...) on pot pescar més fàcilment que a la mar. Per reproduir-se ho fa a penya-segats, illes apartades, es a dir sempre a la costa. Als penya-segats construeix un niu de branques i pals, revestit d'algues i restes vegetals. La posta sol ser els primers dies d'abril i el període d'incubació és d'uns 37 dies. Els polls romanen gairebé dos mesos dins el niu. Actualment a Mallorca i Cabrera hi ha unes deu parelles i es considera una de les espècies més amenaçades.

ARPELLA (*Circus aeruginosus*)

Identificació: 48 a 46 cm. Es distingeix d'altres arpelles per la mida més grossa, constitució més robusta i el vol que és un planeig baix i vacil·lant amb les ales obertes en forma de V

(amb la punta de les ales cap amunt i el cos en el vèrtex).

Hàbitat: viu a grans zones humides amb vegetació densa de canyet.

Alimentació: és variadíssima: insectes, rosegadors, polls d'aus de prat, granots, animals morts...L'arpella prefereix més alimentar-se d'animals morts, preses fàcils i això li suposa una reducció de consum d'energia.

Nidificació: És nidificant a Mallorca on és una espècie sedentària, escassa i molt localitzada. És més freqüent a l'hivern a causa de la migració de visitants de regions més nòrdiques.

Construeix el niu en terra, entre el canyet revestit d'herba i materials vegetals. El mascle du el menjar al niu i se n'alimenten la mare i els fills.

CAMES LLARGUES

Agrons

Aucells de mida mitjana a molt grossa, que nidifiquen a canyissars i arbres, principalment de zones humides, però també costaneres. Alguns són sedentaris i els migrans se'n van cap el sud a l'hivern. Tenen becs en forma de llança i colls i potes llargues per caminar per dins l'aigua.

El sistema de pesca és desplegar bruscament el coll que tenen en forma de "S" sobre les espatlles, i agafar amb el bec llarg i punxegut els peixos, anguiles, granots, insectes... de que s'alimenten. Per això la musculatura del coll és molt potent i les vèrtebres asimètriques. És per això que quan volen sempre duen el coll plegat.

En vol, sovint a alçada considerable, la silueta es caracteritza pel coll plegat, les llargues ales estretes, les potes sortint.

AGRÓ (Ardea cinerea):

Identificació: 91 cm. És l'ardèid més gros. Té un llarg bec groc en forma de daga, el cap pràcticament blanc, amb una franja negra a l'ull que acaba amb un plomall penjant. El cos gris i blanc.

La silueta en vol és semblant a un rapinyaire gros. S'està immòbil, dret o sobre un arbre durant llargs

períodes.

Alimentació: Pesca amb una gran atenció visual arponejant des d'una posició immòbil o caminant lentament i acuradament

Hàbitat: Viu a prats inundats, rius, estanys i costes.

Nidificació: Nidifica en grups, als arbres alts i és solitari fora l'època de cria. En temps de migració (octubre) se'l veu sovint a la costa i als illots de les Balears. A l'any 2000 hi havia tres colles nidificants a l'Albufera de Mallorca.

AGRÓ BLANC (Egretta garzetta)

Identificació: 56 cm. De mida mitjana, amb bec negre en forma d'espasa i cames llargues i negres, acabades en peus de color groc. El seu plomatge és blanc uniforme; en època de nidificació els adults tenen al clotell i al dors unes plomes llargues i fines,

igualmente blanques, de funció ornamental. El seu vol és més gràcil que els ardèids més grossos i el caminar més delicat

Alimentació: S'alimenta de peixos, crustacis,... en aigües de poca fondària.

Hàbitat: Aiguamolls, estanyols, pantans.

Nidificació: Nia en colònies, sovint amb altres ardèids, als arbustos o arbres, a maresmes inundables, aiguamolls, terrenys oberts i secs, penya-segats marins i boscos. A l'Albufera de Mallorca hi ha una colònia estable i sedentària.

AGRÓ BLANC GROS (Egretta alba)

Identificació: 89 cm. L'Egretta més grossa, de mida semblant a un agró. El plomatge és blanc. El bec és groc verdós i les potes negres. És molt semblant a l'agró blanc petit (Egretta garzetta).

Alimentació: S'alimenta de peixos, granotes...

Hàbitat: Canyissars, pantans, llacunes, llacs, vores de rius. A Mallorca és raríssim a l'hivern

Nidificació: Nia en canyissars, rarament en arbres o matolls normalment en colònies escampades.

FLAMENC (*Phoenicopterus ruber*)

Identificació: 127 cm. Aucell camallarg, de coll extremadament llarg, cos semblant al d'una oca i potes anormalment llargues, amb el bec corbat i aparentment "trecat". Plomatge blanc i rosat. Potes rosades.

Siluetes de vol inconfusibles: el coll i les cames

es mantenen estirades i les ales apuntades. Camina poc a poc, ficant el bec i el cap en aigües tranquil·les per menjar.

Alimentació: S'alimenten d'algues, crustacis i partícules orgàniques del fons d'extensions d'aigües poc profundes. Per obtenir l'aliment potegen el fons girant damunt ells mateixos i així la matèria orgànica queda en suspensió. Amb el bec van filtrant i mengen l'extracte obtingut.

Hàbitat: Estanyols costaners poc fondos, llocs inundats, llacs, platges de fang...

Nidificació: Nia en colònies als bancs de fang o en aigües tranquil·les, construint nius apil·lotats uns quants centímetres per damunt de l'aigua.

Sol visitar-nos en petits grups al Salobrar.

ÀNNERES

Les ànneres són les aus de prat més conegudes de tothom. Tenen una aparença típica, rabassudes, de colors brillants. En realitat aquesta coloració espectacular és típica dels mascles adults en època de cria, ja que joves i femelles són terrosos o grisencs. En vol la silueta és també típica: ales en punta, situades molt enrera del cos, i batudes ràpides i profundes. Solen volar en esbarts, de vegades grossos. L'aire fa vibrar les plomes, aspres al tacte, i el renou és una brunzida potent.

Les ànneres típiques pertanyen a dos grups ben diferents:

Les de *superfície*, que submergeixen sols mig cos per menjar, alcen el vol de cop amb un bot, s'alimenten sobretot de vegetals i tenen taques de color metàl·lic a les ales.

Les *capussadores*, per menjar cerquen les plantes aquàtiques i els mol·luscs al fons dels estanys, corren una estona sobre l'aigua per alçar el vol com les fotges, s'alimenten de mol·luscs i crustacis i tenen franges blanques a les ales.

Ànneres de superfície:**COLL-BLAU****(*Anas platyrhynchos*)**

Identificació: 58 cm. És l'ànnera de superfície més comuna. El mascle té el cap i el coll blau-

verds metàl·lics, un collar blanc i el pit terrós obscur, en canvi la femella és marró. El vol és àgil amb bastants cops d'ala.

Alimentació: vegetals, escarabats d'aigua, larves d'insectes, caragolets i cucs, granotets i anguiles joves.

Hàbitat: Pràcticament a qualsevol tipus d'aigua, a l'hivern també a costes marines i estuaris.

Nidificació: Fa el niu enterra entre la vegetació prop de l'aigua, en forma de depressió revestida amb vegetals i plomes. La incubació és de 27-28 dies i a principis d'abril ja es poden observar femelles seguides dels seus pollets.

A les Illes Balears és un aucell sedentari i relativament abundant A l'hivern n'arriben també d'Europa.

**COER
(Anas acuta)**

Identificació: 55-65 cm el mascle té el cap i part del coll de color marró fosc, el pit i el ventre blancs, cos gris i coa de vores blanques, el mascle té la coa més llarga amb forma de punta, molt visible en vol. La femella i l'inmatur tenen un

plomatge gris marronós.

Alimentació : crustacis , mol.luscs i plantes aquatiques.

Hàbitat: Principalment costaner i a prats inundats a l'hivern.

Nidificació: Nia a illes de llacs, aiguamolls i dunes. Es un aucell hivernal a les Illes Balears.

**ÀNNERA BLANCA
(Tadorna tadorna)**

Identificació: 60 cm. Ànec gros. El mascle té protuberància al bec vermell, que la femella no té; el seu cos és

allargat semblant al d'una oca.

El seu plomatge combina colors com el negre, verdós i blanc, amb una faixa castanya que encercla el cos.

La silueta i acció de vol són semblants a les d'una oca, amb cops d'ala més lents que la majoria d'ànecs; formació de vol normalment en línea. Neda bé i camina amb facilitat.

Hàbitat: costes sorrenques i fangoses; ocasionalment a l'interior.

Cria a caus de conills, etc...a dunes de sorra i a descampats plens d'arbusts.

Nidificació: És essencialment migratòria. A les Balears és un ocell migrant i hivernant escàs i es pot considerar com a reproductor accidental a Mallorca, Eivissa i Formentera. Per reproduir-se presenta una especial preferència per zones humides amb un elevat grau de salinitat, properes a zones dunars o àrees de materials blans on pon a nius fets a forats naturals o excavats per altres animals (conills).

La posta és sobre principi de maig i l'incubació és de 29-31 dies.

CORBS MARINS: *Phalacrocoracidae*

Aucells de mida mitjana a gran, que crien a turons d'aiguamoll, arbres i penya-segats, passant l'hivern en aigües obertes o costes marines. Neden i es capbussen expertament, submergeint-se en situació d'alarma, tenen becs ganxuts, parts inferiors de la cara sense plomes i colls sinuosos. Es planten al descobert, sovint amb les ales obertes. En vol, la silueta, acció i formació s'assemblen a la de les oques, però els cops de les ales, més arrodonides, són més suaus, mentre que mantenen els peculiars colls per damunt la línia del cos.

CORB MARÍ (*Phalacrocorax aristotelis*)

Identificació: 75 cm. Aucell marí amb bec llarg en forma de ganxo i el cap llarg amb clatell inclinat; en època de cria mostra una cresta curta i dreta. Plomatge negre verdós, atenuat només per la gorja groga i pels ulls

d'un verd-blau pàlid..

Vola en línia o en estols deslligats, normalment prop del mar. Es planta sovint amb les ales esteses al Sol. Es un aucell poc esquiú, cosa que permet una fàcil observació.

Alimentació: Pesca els peixos bussejant amb el bec, i se'ls envia quan ha arribat novament a la superfície. Llança el peix a l'aire i se l'engoleix amb el cap per avall, perquè les escates no s'hi oposin.

Hàbitat: freqüenta costes rocoses i illes amb penya-segats i coves marines; hiverna ocasionalment a l'interior. Pesca capbussant-se.

Els

seus ulls verds s'adapten a la visió submarina. es submergeixen en un salt i ningú no sap mai per on sortiran a la superfície. Nia en colònies (de vegades en solitari) enmig de penyes. El niu és un caramull d'algues col·locades en el forats del roquissar.

Nidificació: A les Illes Balears és un ocell colonial, sedentari i comú, nidifica a gairebé tota la costa.

CORPETASSA (*Phalacrocorax carbo*)

Identificació: 91 cm. Aucell marí de mida semblant a la d'una oca, amb bec llarg en forma de ganxo, i cap llarg amb clatell inclinat, que manté una mica aixecat en la major part de les postures. El bec i la gorja són grocs amb el mentó i les galtes blanques. També té una taca blanca a la cama. Es planta alçat, sovint amb

les ales esteses.

Alimentació: peixos.

Hàbitat: Costes estuaris i cada vegada més, aigües de terra endins. És hivernal, no gaire freqüent, i més típic d'aigües interiors com S'Albufera o Es Grau.

Nidificació: Cria colonialment als relleixos de les roques, i també als arbres.

LIMÍCOLES

Els aucells limícoles són petits camallargs de ribera que s'alimenten bàsicament de la fauna limícola (conjunt d'animals que habiten en el fons fangós. Són generalment anèl·lids, crustacis inferiors, larves, insectes). Corren i volen molt bé i no es paren als arbres. La majoria tenen el bec llarg i prim.

Els tiruril·los

Aucells de menys de 18 cm; color arena a les parts superiors i blanc a les inferiors, amb llistes negres al cap i al coll. Els ulls grossos i negres. El bec és curt i les cames no gaire llargues, però corren amb una gràcia i amb una velocitat sorprenent, com si rodolassin.

Els corriols

Aucells que caminen dins l'aigua, de constitució menys compacta, de colls i potes generalment més llargs i de dibuixos més complexos que els tiruril·los. Ales normalment punxegudes i anguloses; becs generalment llargs i prim. Els plomatges sovint es diferencien a l'estiu, hivern i tardor. Poden formar esbarts enormes en època de pas, des de l'agost, ja que són dels migrants més primerencs. També mengen a les platges entre l'anada i la tornada de les ones.

AVISADOR (*Himantopus himantopus*)

Identificació: 38 cm. Limícola molt esvelt amb potes vermelles increïblement llargues i primes. El cos allargat, blanc i negre, el bec en forma d'agulla, la silueta de vol és inconfusible amb ales "triangulars" molt punxegudes i potes que sobresurten 18 cm per darrera la cua. Camina

amb llargues passes i pausadament, i es fica molt endins de l'aigua. Quan algú s'acosta o veu qualsevol depredador comencen a cridar, avisant als altres, perquè tots repeteixin els crits escanyats, aguts i reiteratius.

Alimentació: Mengen insectes que agafen sobre la superfície de les aigües, cucs i altres invertebrats que cerquen en el llim.

Hàbitat: viu a zones palustres d'aigua dolça o salobrosa, salobrans inundats, vores de llacunes, prats, basses d'origen artificial... ocupant zones de poca fondària.

Nidificació: És un aucell estival encara que podem trobar en menys quantitats individus a l'hivern. Arriba a la primavera i quan acaba l'estiu torna a l'Àfrica tropical. es reproduceix al Salobrar, S'Albufera, Salines d'Eivissa... Nidifica en colònies disperses i construeix el niu en terra en forma de senzilla plataforma, on en el mes de maig posa 4 ous de color verd oliva amb taques negres.

CAMA ROJA (*Tringa totanus*)

Identificació: 27 cm. El cos és negre i blanc, tot clapat de gris. Té les cames llargues de color viu taronja. El bec és llarg i té la punta negra. És solitari. Quan vola en esbarts d'una trentena d'individus sembla que van sincronitzats.

Alimentació: S'alimenten d'invertebrats que recolleixen de la superfície de l'aigua o del fang.

Hàbitat: viu a zones humides d'aigües poc fondes i amb un contingut elevat de sal.

Nidificació: A les Illes Balears nidifica únicament a Mallorca, on és una espècie estival localitzada i no gaire abundant. És també una espècie hivernant i migrant, per tant hi ha individus migratoris i sedentaris. La seva localitat típica és el Salobrar.

Cria sovint en petits grups fent el niu en terra, sovint amagat davall d'una salicòrnia i revestit de vegetació dels voltants.

JUIA (*Vanellus vanellus*)

Identificació: 31 cm. El plomatge és negre verdós al dors, blanc al ventre i té un plomall llarg i prim al clatell. Forma grups molt grossos, fàcils de reconèixer en vol per les ales molt amples,

redones, blanques i negres.

Alimentació: S'alimenten d'insectes i cucs.

Hàbitat: Terres de conreu, estacions depuradores, aiguamolls i bancs de fang.

Nidificació: Cria pràcticament a tota Europa però no a les Illes Balears. Nia a terrenys de conreu, erms i aiguamolls.

TIRURIL·LO CAMANEGRA (*Charadrius alexandrinus*)

Identificació: 17 cm. Té taques al costat del coll que no arriben a formar el collar negre. Se'l distingeix del menut pel collar i el color de les potes, generalment fosques i el bec de color negre.

Hàbitat: Viu a zones humides litorals, zones fangoses embassades i també a zones de costa baixa, preferentment arenals.

Alimentació: És la pròpia dels limícoles. Quan mengen fan un distintiu moviment de balanceig.

Nidificació: A les Illes Balears és sedentària i és també un migrant hivernant moderadament abundant. Cria en colònies poc denses.

Pon a terra, dins una petita depressió excavada i a vegades adornada amb pedres i copinyes. Quan cova i se li acosta algún enemic, corr, rossegant una ala com si estigués ferit, per allunyar-lo del niu; després vola tranquil·lament.

TIRURIL·LO MENUT (*Charadrius dubius*)

Identificació: 15 cm. En comparació amb el tiruril·lo camanegra, té el negre del coll més ample, tancat el collar. Les cames són més clares i el dors més terrós.

Hàbitat: Ocupa fonamentalment zones humides litorals a més d'alguna localitat interior. Li agraden les desembocadures de torrents, els salobrars, les salines i les costes baixes arenoses.

Nidificació: A les Illes Balears és estival i hivernant en petit nombre. Fa el niu en terra dins una petita depressió excavada en l'arena on hi aporta pedretes i vegetals.

Alimentació: Com els limícoles.

CORRIOL MENUT (*Calidris minuta*)

Identificació: 13 cm. És molt comú a l'hivern. Té el bec llarg i recte. El plomatge es diferencia a l'estiu, l'hivern. A l'hivern és de color gris per damunt i més blanc per baix. El

seu vol és àgil, amb un aleteig distintiu.

Hàbitat: Estuaris i aigües interiors, en zones de fang tou.

Alimentació: S'alimenta en una postura encorbada de fauna limícola (conjunt d'animals que habiten en el fons fangós).

Nidificació: Nia a prats vora la costa.

BEC D'ALENA (*Recurvirostra avosetta*)

Identificació: 43 cm. Limícola elegant amb el bec llarg i corbat cap amunt i les potes llargues. En el seu plomatge predomina el blanc, amb el capell, la part posterior del coll, les franges del dors, el final de les ales i el bec negre. Les potes són d'un color

blau plom.

Hàbitat: bancs de fang descoberts, estuaris i bancs d'arena.

Alimentació: s'alimenta movent el cap de banda a banda capturant petits invertebrats.

Nidificació: cria colonialment entre arbusts i herbes aprop de l'aigua. Damunt bancs d'arena i illetes en els deltes dels rius. A les Illes Balears és considerat un auell migratori estival, localitzant-se la seva nidificació en el Salobrar. Alguns exemplars també hi passen l'hivern.

ALTRES**GAVINA CORSA (*Larus audouinii*)**

Identificació: 50 cm. El bec i les potes són característiques: el bec és vermell coral amb una mica de negre a l'extrem i les potes són verd-oliva bastant fosques. Les ales són cendroses

amb les puntes negres. És fàcil de conèixer enmig d'un esbart, precisament per les formes refinades del seu vol.

És una gavina típicament de litoral, i no s'endinsa gens cap a l'interior per cercar menjar com fan altres espècies. Són poc abundants i en l'actualitat estan protegides.

Alimentació: peix, però no rebutja cap oportunitat de menjar-se els restes que deixam els humans a la platja.

Hàbitat: La seva distribució mundial es limita a diverses illes i illots de la Mediterrània, incloent una localitat del litoral de la Península Ibèrica. En hivern es dispersa per la mar sense allunyar-se gaire de les zones de cria.

Nidificació: En illots i trams de la costa accidentada tranquils i ben conservats. A les Illes Balears és sedentari i cria a l'arxipèlag de Cabrera, sa Dragonera i l'entorn de l'illa d'Eivissa. Fa niu en terra, aportant restes de vegetació morta.

GAVINA D'HIVERN (*Larus ridibundus*)

Identificació: 39 cm. La més comuna i de distribució més ample de les gavines petites amb caputxa, té el bec punxagut

bastant llarg, ales llargues i punxegudes. L'adult nidificant té el bec i les potes de color vermell, el cap marró xocolata fosc amb un anell ocular blanc, damunt gris pal·lid i una vora blanca a les primàries exterior. A l'hivern el cap és blanc amb una o dues taques darrera l'ull.

Alimentació: Actualment adaptada a qualsevol font d'alimentació, marina o terrestre (insectes, peixos, fems,...)

Hàbitat: Comú a l'interior i a la costa. Freqüenta llacs, ports i terres de conreu.

Nidificació: Cria colonialment en maresmes, bancs pedregosos, illes de llacs. A les Illes Balears és un auccell hivernal.

ABELLEROL (Merops apiaster)

Identificació: 28 cm. Insectívor inconfusible de cos llarg, ales llargues i cua rectangular. El bec és llarg i corbat. El plomatge vivament acolorit, groc pàl·lid, verd, blau...

Alimentació: Insectes que majoritàriament caça al vol.

Hàbitat: Les àrees obertes amb presència de talussos de material blan on hi excava el niu. Li agraden els cables, branques seques, canyaferles o albons. Normalment se'l veu en grups.

Nidificació: A les Illes Balears és un auccell estival on nidifica en petits grups. Excava llargs túnels als talussos sobretot si són arenosos, d'un metre o més acabats en una cambra on pon de 4 a 7 ous .

XÀTXERO GROC (Motacilla flava)

Identificació: 16 cm. El mascle nidificant és de color verdós per damunt, les ales quasi negres amb dues franges blanc-grogues a les cobertors, i groc davall. Les femelles tenen el color més apagat.

Alimentació: Insectes.

Hàbitat: Prop de l'aigua, prats, zones de salicòrnia i camps de conreu.

Nidificació: A les Illes Balears és estival. Ubica el niu a terra entre la vegetació halòfila.

Vocabulari

Colònia Grups d'aucells de la mateixa espècie o de varies espècies que s'arreglen amb la finalitat de criar al mateix lloc.

Esbart Anomenam esbart a un grups d'aucells volant junts.

Espècie Conjunt d'aucells que es reproduïxen entre si.

Estival L'àrea estival és la formada pels territoris en que l'espècie aprofita les condicions més favorables de clima i l'abundància de recursos per reproduir-se. En el nostre cas seran els aucells que passen l'estiu a l'illa.

Gregari És l'auccell que viu juntament amb aucells de la mateixa espècie i que , normalment, vola en esbarts.

Hàbitat Medi on, normalment, viu una planta o un animal.

Hivernal L'àrea hivernal és el lloc on l'espècie passa l'època més desfavorable. Ens referim a les aus que passen l'hivern a Mallorca.

Nidificant Les espècies que es reproduïxen a un territori. Ens referim a reproducció ja que no totes les aus construeixen nius.

Migració Desplaçament massiu i periòdic d'algunes espècies d'un territori a un altre a la recerca de condicions més aptes. Les migracions dels ocells coincideixen en èpoques diferents de reproducció i cria i èpoques d'hivernada.

Salobrar Extensió de terra inundada d'aigua salada.

Sedentari L'ocell que viu sempre al mateix lloc i hi crit.

Territori És una àrea concreta que habiten algunes espècies i la defensen de l'entrada d'altres animals.

MORFOLOGIA DELS PEUS I BECS

ELS PEUS

dits units per una membrana

dits llargs

dits forts amb ungles corbades

dits lobulats

ELS BECS

llarg i recte

llarg i corbat

aplanat

curt i recte

curt i corbat

INDEX

Introducció.....	1
Rapinyaires.....	2
Cames llargues.....	3
Ànneres.....	4
Corbs marins.....	6
Limícoles.....	7
Altres aucells.....	9
Vocabulari.....	10
Morfologia.....	11

Material elaborat per:
Pere Morey Binimelis i Martí J. Fornés

es Palmer, 2005